

Klager forsvinde. Jeg skal heller ikke videre gaae ind paa det, der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), men kun bemærke, at naar nu Forslyttelsesforholdene ere vanskelige, som der siges, de ere efter den nye Lov, og der er endog saa Mogle, der mene, at de ere blevne vanskelige, end de tidligere have været, saa kan man egentlig ikke fortaente Noget i, at han, naar en for ham maaskee abrig mere tilbagedrivende Leilighed skulde tilbyde sig, søger at benytte den. Man har forøvrigt seet, at Præster neppe have været kaldede i et Embede, førend de have søgt om at maatte faae det ugjort og faae et andet, saa, hvis Skolelærere have gjort et slikt Skridt, nemlig have søgt bort fra de Embeder, de kun for kort Tid siden vare komne i, forholder det sig i den Henseende ikke værre med dem end med andre Embedsmænd. Jeg antager tværtimod, at det kan være, at de ere meget mindre skyldige, idet det kan være, at de kun have Sultespøde der, hvor de ere, og kunne have Udsigt til at faae et bedre Erhverv der, hvor de komme hen. Jeg vil, som sagt, ikke videre gaae ind derpaa; men jeg troer just ikke, det er værd at sildre denne Stand som mere egenlytlig end andre Dele af Embedsstanden.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:

Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, kan paavise noget Exempel, hvor en Præst er bleven fritagen for at modtage et Kald, hvortil han var kaldet, for at kunne faae et, der var bedre (Wint her: Det har jeg ikke sagt!). Den ærede Rigsdagsmand sagde saaledes, som jeg nu udtalte. Naar en Præst er bleven fritagen for at modtage et Kald, hvortil han var kaldet, saa er det enten steet paa den Maade, at han er bleven i det Kald, han skulde forlade, eller ogsaa saaledes, at han, forsaavidt han ikke var Præst, ikke fik noget Kald; og naar Slikt er Tilfældet, saa kommer Bedkommende altid til at høre noget derfor; der hengaaer da en Tid, et Par Aar, i hvilke der ikke bliver taget videre Hensyn til de Ansøgninger, som en saadan Mand indgiver. Forøvrigt er man ogsaa i den Henseende kommen til den

Overbetragtning, at en Indskrænkning er nødvendig, og der er saaledes i den senere Tid afflaaet forskjellige Ansøgninger, som i saa Henseende ere indkomne. Man finder, at Bedkommende bør undersøge isorveien, naar han søger et Kald, om han kan være tjent med det eller ikke, og man har nægtet Ansøgninger, som gik ud paa at fritage Bedkommende for at komme i et Kald, hvortil de vare kaldede. For denne Klasse Embedsmænd gjælder det som en almindelig Regel, med Hensyn til hvilken der skal særlige Tilfælde, for at Undtagelser kunne finde Sted derfra, at de skulle være 6 Aar i det Embede, hvortil de ere kaldede. Jeg kan ikke Andet end ansee det for en Mangel, at den beelte Kaldsberettigelse giver Bedkommendes Lyst til at flytte og Leilighed til at faae denne Lyst tilfredsstillet i for stort Overmaal; der er næsten ingen Stilling, hvor dog ikke den Bedkommende for en vis Tid er bunden til den Virkefreds, hvori han indtræder. Naar vi tage Embedsclassen, da er den jo bunden ved det Hensyn, at Staten ikke beforder Noget, naar han ikke har været en vis Tid i det Embede, han har, og gaae vi ned til Dyende classen, saa finde vi ogsaa, at den i en vis Tid er bunden til den Virksamhed, som den har paataget sig. Jeg troer derfor, at jo mere man vil være tilbøielig til at stille Skolelærerne under de samme Vilkaar som andre Embedsmænd, desto mindre Ret vil der være til at klage over, om der blev sat en Skranke for Lysten til Forslyttelse. Jeg siger ikke, at denne Forslyttelse er et Onde i og for sig, eller at den skulde findes i højere Grad hos Skolelærerne end hos Andre, men Leiligheden til at faae denne Lyst tilfredsstillet er større ved Besættelsen af Skolelærerembeder end i alle andre Forhold, og det er denne Leilighed til at faae denne Forslyttelseslyst tilfredsstillet, som der nok kunde være Anledning til at lægge en Dæmper paa.

Ordføreren:

Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) sagde, at ved en nøiere og grundigere Overveelse maatte man dog komme til den Erkjendelse, at han havde Ret i, at Skolevæsenet burde være en Communesag og udelukkende lægges i Communernes Hænder, saa